

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.III.20.813/2025/2. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Komlódi Ügyvédi Iroda

(Cím3,

ügyintéző: dr. Komlódi András ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Gór Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Górh Csaba Gyula ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Törvényszék 2.Pf.20.449/2024/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pécsi Járásbíróság 3.P.20.600/2024/12.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A másodfokú ítélet

[1] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítéletet, amelyben az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.000.000 forintot és annak késedelmi kamatát, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[2] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett másodlagosan a másodfokú bíróság, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[3] A felülvizsgálati kérelemmel együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatra (joggyakorlat egységének biztosítására), a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának első és második fordulatra (a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére) és a Pp. 409. § (3) bekezdésére hivatkozással.

[4] Megsértett jogszabályhelyként a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) 45. § (3) bekezdését, a Pp. 170. § (2) bekezdés b) pontját, 176. § (2) bekezdés e) pontját, 263. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 342. § (1) és (3) bekezdését, 346. § (4) bekezdését és 381. §-át jelölte meg.

[5] Kérte a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését, mivel a Kúria VI. tanácsa – arra hivatkozással, hogy jogkérdésben el kíván térni a Kúria Pfv.I.20.685/2024/5. számú határozatától – előzetes döntéshozatali indítvánnyal élt jogegységi eljárás lefolytatására.

[6] Előadta, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozataitól több jogkérdésben is eltér. A Kúria Pfv.I.20.113/2024/6. számú határozatának indokolásából kiemelte, hogy „[a] jogállítás alapvetően kétféle módon történhet. Egyrészt a jog alapjául szolgáló konkrét jogszabályhely megjelölésével, másrészt a jog alapjául szolgáló azon jogszabályi rendelkezési tartalom megnevezésével, ami az érvényesített alanyi jogot adja [...]. Egy igénynek rendszerint egyetlen anyagi jogszabályi rendelkezésen nyugvó alapja van, ha azonban a fél a jogalap megjelölése körében több rendelkezést tüntet fel, de ennek ellenére megállapítható, hogy mely jogot kíván érvényesíteni, teljesül a jogállítás határozottságának követelménye”. Álláspontja szerint ezzel szemben a másodfokú bíróság jogsértést követett el azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, amelyben az elsőfokú bíróság mást ítélt meg, mint amit a felperes a kereseti kérelmében megjelölt, ugyanis nem volt megállapítható sem a kereset, sem az anyagi pervezetés folytán tett nyilatkozat alapján, hogy a felperes a követelését mely jogcímen kívánja érvényesíteni.

[7] Ugyanezen okra hivatkozással állította, hogy a másodfokú bíróság eltért a Kúria Pfv.I.20.640/2023/8. és Pfv.I.21.157/2022/10. számú határozatától. Az előbbi határozat indokolásából kiemelte, hogy a felperesnek „[a]kár szöveges formában arra az anyagi jogszabályi rendelkezésre kell egyértelműen azonosítható módon rámutatnia, ami az alanyi jogot közvetlenül keletkeztető tényeket meghatározza és annak alapján az igény támasztására feljogosít. [...]. A bíróság érdemi döntése ugyanakkor nem terjedhet ki olyan jogra, amit a fél a perben nem állított.”. A másik határozat indokolásából arra hivatkozott, hogy „[a] Pp. kötelezővé teszi az érvényesíteni kívánt jognak, az igény anyagi jogi jogalapjának az egyértelmű nevesítését, ami azt jelenti, hogy a keresetlevélben meg kell jelölni, hogy melyik felperes, melyik alperessel szemben milyen jogalapon, milyen jogot kíván érvényesíteni. [...]. A jogállítás történhet a jog alapjául szolgáló konkrét jogszabályhely megjelölésével [...] vagy annak a jogszabályi rendelkezési tartalomnak az egyértelműen azonosítható módon való visszaadásával, ami az érvényesített jogot adja.” Véleménye szerint az adott esetben a jogszabályhely konkrét megjelölése a jogalap vonatkozásában nem történt meg, ez kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletében jelent meg először.

[8] Kifejtette, hogy a valós jogalap a felperes keresete vonatkozásban a Pft. 45. § (4) bekezdése, amely jogszabályi hivatkozás egyetlen alkalommal sem került a felperes részéről rögzítésre, így „kétséggkívül megállapítható a jogalap megjelölésének a hiánya, azaz az elsőfokú bíróság érdemi döntése olyan jogra terjedt ki, amelyet a felperes nem állított”.

[9] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatához kapcsolódóan előadta, hogy a Pft. 45. § (3) bekezdésének értelmezése és kiemelten annak kérdése, hogy milyen fogyasztói magatartás minősül súlyosan gondatlannak, nem állapítható meg kizárólag a jogszabály szó szerinti értelmezése által. Kiemelte, hogy ebben a jogkérdésben a Kúria jogegységi határozatban még nem foglalt állást. Hivatkozott a Kúria Pfv.I.20.685/2024/5. számú határozatára mint hasonló, bár a tényállás szempontjából némileg eltérő ügyben hozott döntésre. Arra is utalt, hogy e határozattól a Kúria VI. tanácsa jogkérdésben el kíván térni, és ezért Jpe.IV.60.032/2025. ügyszámon jogegységi eljárás van folyamatban. Álláspontja szerint a jogegységi eljárás folyamatban léte is azt bizonyítja, hogy bár a Kúria egyetlen eseti határozatban már állást foglalt az adott jogkérdésben, a joggyakorlat egysége nem biztosított. Ugyanezen engedélyezési ok tekintetében hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla által hozott olyan határozatokra, amelyek állítása szerint ellentétesek a jogerős ítélettel, és amelyekben az ítéltábla a Pft. 45. § (3) bekezdésének értelmezése kapcsán teljes mértékben eltérő álláspontra helyezkedett az ügyfél magatartásának értékelése körében.

[10] A Pp. 409. § (2) bekezdésének b) pontjára alapított kérelmével kapcsolatban előadta, hogy a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyekben merült fel, a társadalom széles körét érinti, s mindez egyértelműen túlmutat az egyedi ügyön, emiatt a Kúria iránymutatása szükséges. Kiemelte, hogy a banki visszaélések az utóbbi években elszaporodtak, és ezek növekvő gyakorisága kétséggkívül a jogkérdés különleges súlyát támasztják alá. A jelenleg fennálló joggyakorlatot a pénzügyi intézetek számára is ellentmondásosnak nevezte, nem tartotta egyértelműnek, hogy a banki visszaélések során a pénzügyi intézet szinte már az objektivitást súroló felelőssége mire terjed ki.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálat az alperes által megjelölt okokból nem engedélyezhető.

[12] Mivel a per vagyoni jogi pernek minősült, és tárgyának értéke az ötmillió forintot nem haladta meg, továbbá a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét, ezért a felülvizsgálat a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése szerint kizárt volt. Az alperesnek emiatt a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is elő kellett terjesztenie.

[13] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Gfv.VI.30.197/2024/4.).

[14] A Pp. 409. § (3) bekezdése értelmében a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér. Ennek alapján a felülvizsgálatot

akkor kell engedélyezni, ha a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírószági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) főszabály szerint 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul (Kúria Gfv.VI.30.454/2022/2., Pfv.II.20.782/2022/3, Pfv.IV.20.742/2023/2.).

[15] A Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni – a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén – a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[16] A megjelölt konkrét határozatrész csak akkor alkalmas az engedélyezés körében érdemi vizsgálat lefolytatására, ha annak tartalma jogkérdésként értelmezhető (Kúria Gfv.I.30.125/2023/2., Gfv.I.30.045/2023/2.). A Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezési kérelemben meg kell jelölni, be kell mutatni azt a jogkérdést is, amely tekintetében a közzétett kúriai határozat és a támadott határozat jogértelmezése eltérő (Kúria Pfv.V.20.633/2021/2., Gfv.VI.30.447/2021/2.).

[17] A Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított kérelem esetén – egyebek mellett – az elvi jelentőségű jogkérdés megjelölése az engedélyezés iránti kérelem központi jelentőségű kötelező tartalmi eleme (Kúria Gfv.VI.30.197/2024/4.). Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kúria Pfv.V.20.675/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2.). A fél részére értelmezést igénylő jogkérdések felvetése önmagában még nem alapozza meg a jogerős határozat jogereje feloldásának kivételes lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.I.20.834/2019/2.). A Kúria a jogerős ítéletet csak az eredményes engedélyezési okkal összefüggő jogszabálysértések tekintetében vizsgálja felül; ebből pedig az következik, hogy a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem tartalmának egymással – a megjelölt jogkérdés tekintetében is – összhangban kell állnia, azaz mindkét beadványnak ugyanazon elvi jelentőségű jogkérdésre kell vonatkoznia (Kúria Pfv.II.20.434/2023/2.).

[18] Az alperes a jogerős ítéletnek a Kúria Pfv.I.20.113/2024/6., Pfv.I.20.640/2023/8., Pfv.I.21.157/2022/10. számú közzétett határozatától jogkérdésben való eltérését a felülvizsgálati kérelmében és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében egyaránt állította. A hivatkozott kúriai határozatokhoz képest annak a megítélése, hogy megállapítható volt-e a felperes által érvényesített követelés jogcíme, az elsőfokú bíróság mást ítélt-e meg, mint amit a felperes a kereseti kérelemben megjelölt, és az elsőfokú bíróság érdemi döntése olyan jogra terjedt-e ki, amelyet a felperes nem állított, az idevágó jogszabálysértésekre kiterjedő érdemi felülvizsgálatra tartozhatott volna. Kizárólag az engedélyezést követő felülvizsgálati eljárás tárgyát képezi ugyanis az, hogy a jogerős határozat valóban sérti-e a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket (Kúria Gfv.V.30.427/2023/2., Pfv.V.21.343/2022/2.).

[19] Mindezekre figyelemmel a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított felülvizsgálat nem volt engedélyezhető.

[20] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott engedélyezési ok első feltételét értelmezve úgy foglalt állást, hogy az akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló, eltérő határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni, első fokon jogerőre emelkedett határozatra azonban nem hivatkozhat. A felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat a vizsgált engedélyezési ok körében, kizárva ezzel annak a lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati eljárás hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.21.100/2022/2., Pfv.21.274/2022/2., Pfv.20.124/2024/2.).

[21] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulatra alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2.).

[22] Az alperes állította, hogy az általa megfogalmazott jogkérdésben a Kúria jogegységi határozatban még nem foglalt állást. Kérte egyúttal az eljárás felfüggesztését amiatt, hogy a Kúria P.VI. tanácsa előzetes döntéshozatali indítvánnyal élt annak érdekében, mert jogkérdésben el kíván térni a Kúria Pfv.I.20.685/2024/5. számú határozatától. Ez alapján azonban megállapítható, hogy a Kúria a jogegységi eljárás kimenetelétől függetlenül már állást foglalt a Pft. 45. § (3) bekezdésében rögzített „pénzforgalmi szolgáltató mentesüléséhez vezető súlyos gondatlanság fogalmának” értelmezésével kapcsolatban a Pfv.I.20.685/2024/5. számú, BHGY-ben közzétett eseti határozatában. E döntés elvi tartalmának lényegi eleme, hogy a „jóvá nem hagyott fizetési művelet teljesítése esetén a fizető fél fizetési számláját vezető pénzforgalmi szolgáltató jogszabályban előírt megtérítési kötelezettsége alóli mentesülésének két feltétele van: egyrészt az ügyfél nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében, másrészt e kötelezettségszegés súlyosan gondatlannak minősül a kár okozása szempontjából.” Az alperes által az engedélyezés iránti kérelmében megfogalmazott jogkérdésben tehát a Kúria eseti határozatában már állást foglalt. Az alperes érvelésével ellentétben a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerinti joggyakorlat egységének biztosítása érdekében történő engedélyezésnek nemcsak az a negatív feltétele, hogy a Kúria az elvi jelentőségű jogkérdésben jogegységi határozatában még nem foglalt állást, hanem az is, hogy ezt a BHGY-ben közzétett eseti határozatában sem tette meg. Ennélfogva szükségtelen volt a felülvizsgálati eljárásnak az alperes által kért, az előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig való felfüggesztése.

[23] Az alperes a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulatra alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme alátámasztásaként ítéletáblai ítéleteket is meghivatkozott. Ugyanakkor valamennyi ítélet – egy kivétellel – ugyanazon ítéletábla ugyanazon tanácsától származó döntés, ebből következően nem elégséges a széttartó bírói gyakorlat

szemléltetésére, mert csak egy bírói fórum gyakorlatát állította szembe a jogerős ítéletet hozó bíróság gyakorlatával.

[24] Mindezek alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulata szerinti engedélyezés feltétele nem állt fenn, és ezért e jogszabályhely alapján sem volt lehetőség a felülvizsgálat engedélyezésére.

[25] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja az engedélyezésnek két eltérő – vagylagos – feltételét jelöli meg, az engedélyezés két eltérő esetét öleli fel, ebből következően az eltérő indokolást igényel. Amíg a felvetett jogkérdés „különleges súlya” miatt a jogerős ítélet felülvizsgálatára kizárólag akkor van lehetőség, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, és ez a Kúria iránymutatását szükségessé teszi; addig a felvetett jogkérdés „társadalmi jelentősége” miatt akkor indokolt a jogerős ítélet felülvizsgálata, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. További feltétel, hogy ezekben az esetekben a felülvizsgálat csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett határozatában (Kúria Pfv.V.20.750/2023/2.).

[26] Ez az utóbbi követelmény – a fentebb írtak szerint – az adott esetben nem teljesült, a Kúria a Pft. 45. § (3) bekezdését közzétett határozatában már értelmezte. Ez pedig önmagában kizárta a felülvizsgálatnak a jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatti engedélyezését.

[27] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[28] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző